

Sygn. akt **XI Ka 788/19**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Dobrzańska

Protokolant Wioleta Zawadzka

przy udziale Prokuratora Jacka Kuźmy

po rozpoznaniu dnia 5 grudnia 2019 roku

sprawy A. J. s. S. i A. z domu O., urodzonego (...) w P.

oskarżonego z art. 207 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, kuratora i obrońców

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 12 kwietnia 2019 roku sygn. akt. II K 103/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w ramach czynu przypisanego A. J. za początek znęcania psychicznego i fizycznego nad żoną E. J. przyjmuje styczeń 2004 r, a jego opis uzupełnia o kierowanie gróźb pozbawienia życia i duszenie pokrzywdzonej, nadto uznaje oskarżonego za winnego również psychicznego znęcania nad córką R. J. w okresie od lutego 2012 r. do 16 listopada 2017 r. poprzez zakłócanie jej nocnego spoczynku, wyśmiewanie i wzbudzanie lęku agresywnym zachowaniem wobec matki,

2. karę pozbawienia wolności podwyższa do roku,

3. czas trwania środków karnych z punktów 4 i 5 określa na 5 (pięć) lat,

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) zł opłaty za obie instancje,

II. w pozostałym zakresie wyrok utrzymuje w mocy,

III. na zasadzie art. 63§3 kk na poczet nakazu orzeczonego w punkcie 4 zalicza okres stosowania odpowiadającego środka zapobiegawczego również od 12 kwietnia 2019 r. do 10 grudnia 2019 r,

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 50 (pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 788/19

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	5	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 12 kwietnia 2019 roku w sprawie o sygn. akt II K 103/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. J.	A. J. znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną E. J. także w okresie od stycznia 2004 roku daty dziennej nieustalonej do lutego 2012 roku daty dziennej nieustalonej.	zeznania pokrzywdzonej E. J.	12-13, 237v-238, 248v
dokument Niebieskiej Karty	6			
zeznania świadka E. N.	249v-250v			
zeznania świadka T. O.	34v-35, 271v-272v			

zeznania świadka J. O.	40v, 251v-252			
2.1.1.2.	A. J.	A. J. znęcał się nad żoną E. J. także poprzez kierowanie gróźb pozbawienia życia i duszenie pokrzywdzonej.	zeznania pokrzywdzonej E. J.	12-13, 237v-238
zeznania świadka T. O.	271v			
2.1.1.3.	A. J.	A. J. w okresie od lutego 2012 roku do 16 listopada 2017 roku znęcał się psychicznie nad córką R. J. poprzez zakłócanie jej nocnego spoczynku przez słuchanie głośnej muzyki, wyśmiewanie poprzez deprecjonowanie jej sukcesów naukowych i nazywanie jej "kujonem" i wzbudzanie lęku agresywnym zachowaniem wobec matki poprzez wywoływanie awantur, bicie i wyzywanie w obecności dziecka.	zeznania świadka T. O.	34v-35, 271v-272
zeznania świadka J. O.	40v, 251v-252			
zeznania świadka E. N.	37v-38, 249v-250v			

zeznania świadka R. U.	94v, 251-251v			
opinia zespołu biegłych	453-462			
diagnoza psychologiczna Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w P.	148-148v			
zeznania pokrzywdzonej E. J.	12-13, 145v-146v, 238, 248			
zeznania świadka D. M.	309-309v			
zeznania świadka E. K.	310-310v			
zeznania świadka S. B.	30, 236-237			
zeznania świadka P. S.	25, 235-235v			
zeznania świadka W. Ś.	308			
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.	zeznania pokrzywdzonej E. J.	Sąd I instancji słusznie obdarzył wiarą zeznania pokrzywdzonej, jednak podając nielogiczne powody wykluczył z nich jednocześnie tę część, w której pokrzywdzona wprost wskazywała, że okres, w którym A. J. dopuszczał się wobec niej znęcania rozpoczął się po narodzinach córki, czyli w styczniu 2004 r. Nie jest zrozumiałe, dlaczego fakt zgłoszenia przestępnych działań dopiero w listopadzie 2017 r. oraz fakt, że przyszła ona na komendę i chciała rozmawiać z oskarżonym, miał powodować, że Sąd nie przyjął tego, że proceder ten trwał od 2004 r., ale już pozwoliło to na uznanie, że rozpoczął się w roku 2012. W ocenie Sądu nie istniały powody dla podważania wiarygodności zeznań pokrzywdzonej co do daty początkowej znęcania się nad nią przez męża. Przy tym rodzaju przestępstwa jest powszechne, że ofiary dokonują zgłoszenia na Policję po latach znoszenia zachowań sprawcy, pod wpływem jakiegoś impulsu, szczególnego zdarzenia, którym był w tym wypadku telefon wykonany przez córkę. Nie jest okolicznością do końca wyjaśnioną wizyta pokrzywdzonej na komendzie, jednakże jest naturalne, że nie obawiała się męża, wtedy kiedy był zatrzymany, przebywał w miejscu pełnym funkcjonariuszy Policji i nie mógł jej wyrządzić krzywdy.
dokument Niebieskiej Karty	Uznany za wiarygodny jako dokument. Pokrzywdzona wskazała	

	w nim wyraźnie, że oskarżony dopuszczał się znęcania od 2004 r.	
zeznania świadka E. N.	Zeznania tego świadka zostały przez Sąd I instancji uznane za wiarygodne w całości, a mimo to Sąd Rejonowy z nieznanymi powodami pominął wskazania świadka co do zachowań oskarżonego sprzed okresu przyjętego w wyroku a zarzucanego w akcie oskarżenia. Świadek wyraźnie wskazywał, że do znęcania dochodziło przed rokiem 2012 i Sąd dzieląc poglądy o wiarygodności tych zeznań, nie znalazł podstaw, aby zeznania te w tym zakresie kwestionować.	
zeznania świadka T. O.	Podobnie jak w przypadku zeznań świadka E. N., Sąd I instancji pomimo uznania ich za wiarygodne w całości, pominął tę ich część, w której świadek podała, że do znęcania dochodziło od narodzin wnuczki tj. od 2004 r. Sąd uznał, że zeznania te były wiarygodne w całości, również co do tej okoliczności.	
zeznania świadka J. O.	Podobnie jak w przypadku dwóch poprzednich świadków, których zeznania potwierdzały zeznania pokrzywdzonej, że do znęcania dochodziło od 2004 r., Sąd I instancji uznał je za wiarygodne w całości, pominął jednak tę okoliczność.	
2.1.1.2	zeznania pokrzywdzonej E. J.	Sąd Rejonowy z niewyjaśnionych powodów wykluczył z opisu czynu przypisanego te dwie formy znęcania się oskarżonego nad żoną, pomimo, że zeznania pokrzywdzonej są wiarygodne w całości, a więc także co do tego, że oskarżony ją podduszał oraz groził jej pozbawieniem życia. Szczególnie ta druga okoliczność była

		przez pokrzywdzoną podkreślana. Zeznania E. J.są logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków, w zakresie omawianych faktów w zeznaniach T. O.,
zeznania świadka T. O.	Sąd I instancji pomimo uznania w całości za wiarygodne zeznań świadka T. O.pominął okoliczności, które przyjął Sąd odwoławczy jako naturalną konsekwencję uznania tych zeznań za wiarygodne.	
2.1.1.3	zeznania świadka T. O.	Zeznania te zostały uznane za wiarygodne w całości, którą ocenę Sąd II instancji podziela. Nie jest jednak zrozumiałe, dlaczego przy takiej ocenie Sąd I instancji nie uznał, że oskarżony dopuszczał się znęcania psychicznego wobec córki. Świadek wyraźnie wskazywała, że R. J. odbierała zachowania ojca wobec matki jako negatywne i nie chciała być ich świadkiem. Przebywała w związku z tym w domu dziadków, gdzie w spokoju odrabiała lekcje. Świadek wskazywała także na to, że oskarżony wyśmiewał się z córki, nie reagował pozytywnie na jej sukcesy szkolne i przeszkadzał jej w nauce.
zeznania świadka J. O.	Sąd I instancji uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, jednakże pominął okoliczności podawane przez J. O., które dotyczyły R. J.. Świadek ten wprost opisywał reakcję dziewczynki na zachowania ojca, świadczące o tym, że była ona ofiarą przemocy psychicznej z jego strony poprzez obserwowanie tego, co robił matce.	
zeznania świadka E. N.	Sąd pomimo uznania zeznań za wiarygodne w całości pominął okoliczności, o których zeznawała E. N., a które dotyczyły relacji jakie R. J. podawała jej o oskarżonym a które	

	wprost świadczyły o doświadczaniu przez nią przemocy psychicznej.	
zeznania świadka R. U.	Sąd podzielił zapatrywanie Sądu I instancji o wiarygodności zeznań świadka, co tym bardziej skutkowało koniecznością przyjęcia, że również co do okoliczności znęcania się psychicznego nad R. J. są one zgodne z prawdą.	
opinia zespołu biegłych	Opinia sporządzona do sprawy o ograniczenie władzy rodzicielskiej nad małoletnią R. J. została włączona do materiału dowodowego, jednakże Sąd I instancji nie odniósł się do niej w uzasadnieniu. Kategoryczne wnioski zawarte w tym dokumencie świadczą o tym, że w ocenie specjalistów badających R. J. i jej rodziców, dziewczynka doświadczyła ze strony ojca przemocy psychicznej. Sąd uznał ten dowód za wiarygodny jako dokument, sporządzony przez osoby posiadające wiedzę specjalną, zawierający logiczne wnioski.	
diagnoza psychologiczna Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w P.	Podobnie jak w przypadku omówionego wyżej dowodu, Sąd I instancji również się do niego nie odniósł. Dokument ten stanowi ważny dowód w kontekście stanu psychicznego R. J. już w 2013 r. i wpływu jaki miała na niego sytuacja panująca w domu, w wyniku przemocy stosowanej przez ojca wobec matki. Sąd nie znalazł podstaw do podważania zawartych w nim informacji.	
zeznania pokrzywdzonej E. J.	Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania pokrzywdzonej w zakresie zarówno zachowania oskarżonego bezpośrednio wobec córki jak też jej reakcji na stosowanie przez niego przemocy w stosunku do matki. Były one logiczne, spójne	

	i znajdowały potwierdzone w pozostałym materiale dowodowym.	
zeznania świadka E. K.	Zeznania świadka zostały w całości uznane za wiarygodne przez Sąd I instancji. Sąd jednak nieprawidłowo przyjął, że zachowania oskarżonego i reakcje córki nie stanowiły znamion znęcania.	
zeznania świadka S. B.	Sąd nie omawiał szczegółowo zeznań świadka, choć oparł na nich ustalenia faktyczne co do zdarzenia z dnia 16 listopada 2017 r. Wynika z nich jednak negatywna reakcja jaką w R. J. wywoływało zachowanie ojca wobec matki.	
zeznania świadka P. S.	Podobnie jak w przypadku wyżej omówionych zeznań S. B., należało uznać je za wiarygodne w całości, również co do reakcji R. J. na zdarzenie z dnia 16 listopada 2017 r. Nie było podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań świadka.	
zeznania świadka W. Ś.	Sąd I instancji uznał te zeznania za wiarygodne w całości. Świadek podawała jakie informacje uzyskała od R. J. o sytuacji panującej w domu. Należało podzielić tę ocenę a w konsekwencji uznać, że wynika z niej, że zachowanie oskarżonego stanowiło znęcanie się nad córką.	
zeznania świadka D. M.	Pomimo uznania zeznań świadka za wiarygodne w całości, Sąd Rejonowy pominął, że wynikało z nich jakie relacje o sytuacji w domu składała świadkowi R. J. i jakie wywoływało to w niej odczucia. W ocenie Sądu dowód ten należało uznać jako okoliczność świadcząca o znęcaniu się oskarżonego nad córką.	

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Apelacja prokuratora.</p> <p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia- art. 7 k.p.k. przez dowolną i wybiórczą, a nie swobodną ocenę zeznań pokrzywdzonej E. J.w zakresie w jakim zeznawała o czasookresie znęcania się nad nią przez męża oraz na okoliczność wypowiedziania pod jej adresem gróźb pozbawienia życia, co miało wpływ na treść wyroku, gdyż doprowadziło do nieobdarzenia pokrzywdzonej wiarą w tej części i poczynienia błędnych ustaleń faktycznych co do czasu i form stosowania przez A. J. przemocy fizycznej i psychicznej wobec pokrzywdzonej i jego znaczne ograniczenie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>Sąd uznał zarzut za zasadny i poczynił w tym zakresie własne ustalenia faktyczne, przyjmując, że znęcanie się A. J. nad E. J. trwało od stycznia 2004 r. i obejmowało także wypowiedanie gróźb pozbawienia życia. Ocena dokonana przez Sąd I instancji była istotnie dowolna i wybiórcza, niepoparta logiczną i zrozumiałą argumentacją.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (modyfikacja nastąpiła na rozprawie odwoławczej k. 643v).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wbrew twierdzeniu skarżącego, umotywowanym na str. 11 i 12 apelacji, możliwe było wydanie orzeczenia reformatoryjnego. Art. 437§2 zdanie pierwsze kpk wprost o tym mówi, a z kolei uchylenie wyroku nie wchodziło w grę ze względu na ograniczenia wskazane w zdaniu drugim tego artykułu.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Apelacja prokuratora. Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia- art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez częściowe pominięcie dowodów z zeznań świadków R. U., J. O., T. O.w zakresie w jakim zeznawali na okoliczność ram czasowych znęcania się nad E. J. przez męża oraz dowolnej i wybiórczej oceny ich zeznań w pozostałej części, co miało wpływ na treść wyroku,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	gdyż doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych co do czasu stosowania przez A. J. przemocy fizycznej i psychicznej wobec pokrzywdzonej i jego znaczne ograniczenie oraz wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonemu znęcania się nad R. J..	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd dokonał uzupełnienia ustaleń faktycznych w zakresie czasu stosowania wobec E. J. przemocy psychicznej i fizycznej oraz co do znęcania się nad R. J. opierając się na wskazywanych środkach dowodowych, które niezasadnie i bez wytłumaczenia zostały pominięte przez Sąd I instancji.		
Wniosek		
O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (modyfikacja nastąpiła na rozprawie odwoławczej k. 643v).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wbrew twierdzeniu skarżącego, umotywowanym na str. 11 i 12 apelacji, możliwe było wydanie orzeczenia reformatoryjnego. Art. 437§2 zdanie pierwsze kpk wprost o tym mówi, a z kolei uchylenie wyroku nie wchodziło w grę ze względu na ograniczenia wskazane w zdaniu drugim tego artykułu.		
3-3.	Apelacja prokuratora.	# zasadny

	<p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia- art. 7 k.p.k. przez dowolną i wybiórczą, a nie swobodną ocenę wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim zeznawał o swoim zachowaniu względem córki co miało wpływ na treść wyroku, gdyż doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych w zakresie wypełnienia przez oskarżonego znamion podmiotowych przestępstwa znęcania się nad R. J..</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Uznanie przez Sąd Rejonowy za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego w zakresie jego zachowania względem córki nie było prawidłowe, dlatego Sąd Okręgowy przyjął zapatrywanie odmienne. Nazywanie córki "kujonem", podważanie sensowności pracy jaką wkładała ona w naukę, wysyłanie dziecka do pracy przy zrywaniu malin, aby przeznaczyło zarobione pieniądze na cele charytatywne i nie "zebrało" na zbiórce (...), nie stanowią normalnej różnicy zdań między rodzicem a dzieckiem i korzystania przez ojca z prawa do własnego zdania. Również głośne słuchanie muzyki w porze nocnej lub kiedy dziecko chciało się uczyć są zupełnie niewłaściwe dla rodzica, co powinno być zrozumiałe dla każdego przeciętnie dojrzałego człowieka. Zachowania oskarżonego w tym kształcie nie stanowiły dopuszczalnej i koniecznej krytyki rodzicielskiej albo korzystania z wolności w swoim domu, ale opresję</p>		

wobec dziecka, chęć dokuczenia, przemoc psychiczną.		
Wniosek		
O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (modyfikacja nastąpiła na rozprawie odwoławczej k. 643v).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiędle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wbrew twierdzeniu skarżącego, umotywowanym na str. 11 i 12 apelacji, możliwe było wydanie orzeczenia reformatoryjnego. Art. 437§2 zdanie pierwsze kpk wprost o tym mówi, a z kolei uchylenie wyroku nie wchodziło w grę ze względu na ograniczenia wskazane w zdaniu drugim tego artykułu.		
3.4.	Apelacja prokuratora. Obraza prawa karnego materialnego- art. 207 § 1 k.k. poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że wszczynanie awantur domowych, zakłócanie ciszy nocnej i utrudnianie nauki poprzez puszczenie głośnej muzyki, nazywanie R. J. "kujonem", dopuszczanie się przemocy wobec E. J. na oczach córki, nie wypełniało znamion przestępstwa znęcania w postaci ośmieszania, dręczenia i pozbawienia poczucia bezpieczeństwa małoletniej, co najmniej w zamiarze ewentualnym, a w konsekwencji wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonemu znęcania się nad R. J. we wskazany powyżej sposób.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd uznał ocenę dokonaną przez Sąd Rejonowy za błędną i przypisał oskarżonemu winę także w zakresie znęcania psychicznego nad córką. W ocenie Sądu zachowania oskarżonego stanowią wypełnienie znamion przestępstwa znęcania, co zostanie rozwinięte w dalszej części uzasadnienia.		
Wniosek		
Uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (zmodyfikowany na rozprawie odwoławczej wniosek był prawidłowy).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec uwzględnienia zarzutów wyrok w kształcie wydanym przez Sąd Rejonowy nie mógł się ostać i musiał ulec zmianie. Obecnie przepisy nie dają Sądowi odwoławczemu możliwości uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji w zbyt wielu przypadkach. Żaden z nich nie zachodził w sprawie, dlatego Sąd, aby dokonać korekty wyroku, dokonał jego zmiany wg treści art. 437§1 i 2 kpk.		
3.5.	Apelacja obrońcy adw. A. H. Obraza przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia- art. 4 k.p.k., art. 5	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>§ 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. wyrażającą się w niedostatecznie wnikliwej analizie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, dokonanej z naruszeniem zasad swobodnej oceny dowodów, dokonanej przede wszystkim przez pryzmat dowodów oskarżenia z jednoczesnym pominięciem jako niewiarygodnych i niemających istotnego znaczenia dla rekonstrukcji stanu faktycznego dowodów świadczących na rzecz wersji oskarżonego oraz w konsekwencji rozstrzygnięciem nieusuwalnych wątpliwości w zakresie sprawstwa oskarżonego w dokonaniu czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na szkodę pokrzywdzonej E. J. na jego niekorzyść, co w konsekwencji doprowadziło do błędów w ustaleniach faktycznych.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W pierwszej kolejności należy podkreślić, że w sprawie nie istniały nieusuwalne wątpliwości w zakresie sprawstwa oskarżonego. Materiał dowodowy składał się z dwóch grup zeznań świadków, z których jedni popierali twierdzenia pokrzywdzonej a drudzy- członkowie rodziny i znajomi oskarżonego- wyjaśnienia A. J. oraz dowodów obiektywnych w postaci zeznań osób postronnych udzielających pomocy E. J. i R. J. oraz obiektywnych dowodów nieosobowych takich jak diagnoza psychologiczna czy opinia biegłych wydana w postępowaniu o ograniczenie władzy rodzicielskiej oraz stenogramy nagrań czy opinia o obrażeniach pokrzywdzonej.</p>		

Układ, w którym istnieją dwie sprzeczne linie zeznań jest typowy dla spraw rodzinnych, gdzie istotną rolę odgrywają uczucia oraz lojalność między członkami rodziny. Gdyby uznać, że są to nieusuwalne wątpliwości, nie można by wyrokować w żadnej sprawie tego rodzaju. Sąd musi dokonać oceny dowodów i na jej podstawie ustalić stan faktyczny, czego dokonał. Nie jest możliwe danie wiary wszystkim sprzecznym dowodom. Aby rozstrzygnięcie Sądu było sprawiedliwe i korzystało z ochrony musi zostać logicznie uzasadnione. Sąd I instancji w zakresie podnoszonego zarzutu takie wytłumaczenie zawarł w uzasadnieniu, dlatego nie może być mowy o obrazie powołanych przepisów. Sąd nie pominął dowodów świadczących na rzecz wersji oskarżonego, która nie była logiczna, spójna i prawdopodobna oraz nie znajdowała poparcia w dowodach obiektywnych, ale omówił je, wskazując dlaczego nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych.

Wniosek

O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadne

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Zarówno wniosek o zmianę i uniewinnienie jak i uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania były niezasadne. Ocena materiału dowodowego dokonana w

<p>postępowaniu odwoławczym, zarówno w odniesieniu do zaakceptowanych ustaleń Sądu I instancji, jak i poczyniona przez Sąd Okręgowy, pozwoliła na uznanie winy oskarżonego w szerszym zakresie niż to przyjął Sąd Rejonowy. Uchylenie sprawy nie wchodziło w grę wobec brzmienia art. 437§2 kpk – nie zaistniała żadna z podstaw w nim wskazanych.</p>		
<p>3.6.</p>	<p>Apelacja obrońcy adw. A. H.</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia i mających istotny wpływ na jego treść, a wyrażających się w uznaniu oskarżonego A. J. za winnego dokonania czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. na szkodę swojej żony E. J. w okresie od lutego 2012 r.- do dnia 16.11.2017 r. i wymierzeniu kary 10 /dziesięciu/ miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 /trzy/ lata, orzeczeniem środków karnych i na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądzeniu kwoty 2000 /dwa tysiące/ złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za poznaną krzywdę - pomimo, że nie pozwala na takie ustalenia materiał dowodowy zgromadzony w sprawie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd nie był w stanie zrekonstruować w pełni istoty zarzutu, ponieważ z jednej strony obrońca zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu oskarżonego za winnego dokonania czynu, pomimo że nie pozwala na takie ustalenia materiał dowodowy ustalony w sprawie, a</p>		

<p>z drugiej nie wskazuje dlaczego i jaka część materiału na to w jego ocenie nie wskazuje a przy tym przytacza szczegółową treść rozstrzygnięć, które są Sądowni znane. Zarzut ten ma charakter typowo polemiczny. Sąd omówił już przy okazji poprzedniego zarzutu oraz innych analizowanych zarzutów, dlaczego kwestionowane rozstrzygnięcia Sądu I instancji są słuszne lub nie, dlatego nie będzie powielać tego przy okazji zarzutu, który jest niesprecyzowany.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu.</p> <p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowni I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec nieuwzględnienia zarzutów, wszystkie wnioski ich dotyczące również nie podlegały uwzględnieniu.</p>		
<p>3.7.</p>	<p>Apelacja kuratora małoletniej oskarżycielki posiłkowej</p> <p>Obraza przepisów postępowania karnego- art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegającej na całkowicie dowolnej i jednostronnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności zeznań świadków T. O., E. N., J. O. oraz R. U., wyjaśnień oskarżonego A. J., a także poprzez niewzięcie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>w dostateczny sposób pod uwagę dowodu z dokumentów m.in. z opinii w sprawie z urzędu z udziałem E. J. i A. J. o ograniczenie władzy rodzicielskiej z dnia 28 lutego 2019 r. sporządzonej przez zespół biegłych - psychologa klinicznego E. D., pedagoga - J. K. i psychiatry dr M. H., informacji o wynikach diagnozy Powiatowej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w P. z dnia 18 grudnia 2017 r. - co w konsekwencji miało wpływ na wykluczenie z opisu czynu oskarżonego A. J. znęcania się nad małoletnią R. J..</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd dokonał ponownej oceny dowodów i ustalenia stanu faktycznego w zakresie dotyczącym znęcania się oskarżonego nad córką R. J., uznając że zachowania wypełniały znamiona przestępstwa. Podstawę takiej decyzji stanowiły przytoczone przez skarżącą dowody, które Sąd obdarzył wiarą, uznając że zapatrywania Sądu I instancji w tym zakresie były błędne i nie znajdowały logicznego wytłumaczenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Uchylenie wyroku nie wchodziło w grę ze względu na ograniczenia wskazane w zdaniu drugim artykułu 437§2 kpk.</p>		
<p>3.8.</p>	<p>Apelacja kuratora małoletniej oskarżycielki posiłkowej</p> <p>Obraza przepisu prawa materialnego- art. 207 k.k. poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy zachowanie podejmowane przez oskarżonego A. J. wobec R. J. polegające na dopuszczaniu się przez oskarżonego wobec E. J. w obecności małoletniej przemocy zarówno psychicznej jak i fizycznej, wszczynanie awantur domowych, utrudnianie córce R. J.nauki poprzez m.in. puszczanie głośnej muzyki w domu i nazywanie małoletniej "kujonem", zakłócanie córce przez oskarżonego ciszy nocnej oraz wysyłanie małoletniej wiadomości tekstowych sms, którymi wzbudzał brak poczucia bezpieczeństwa, wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., co doprowadziło do wyeliminowania przez Sąd I instancji z opisu czynu znęcania się w ww. sposób przez oskarżonego A. J. nad córką R. J..</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd uznał także ten zarzut kuratora małoletniej pokrzywdzonej za zasadny i dokonał korekty opisu czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku, uznając, że dopuścił się on znęcania psychicznego wobec R. J.. Zachowania oskarżonego były zachowaniami przestępnymi, mieszczącymi się w niedookreślonym ustawowo pojęciu</p>		

<p>znęcania, na które składa się szereg negatywnych postępów sprawcy, mających na celu udręczenie ofiary, obniżenie jej poczucia własnej wartości, poniżenie, które same w sobie mogą, ale nie muszą stanowić inne przestępstwo. Wywoływanie awantur, stosowanie przemocy fizycznej i psychicznej wobec matki, zakłócanie ciszy nocnej, obrażanie córki poprzez nazywanie jej "kujonem" stanowią bez wątpienia zachowania naganne, niesłużące prawidłowemu wychowaniu dziecka i niemieszczące się w granicach władzy rodzicielskiej, ale będące w istocie przemocą psychiczną wobec dziecka, co powinno być zrozumiałe dla każdego przeciętnie rozwiniętego człowieka.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Radzynie Podlaskim do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec uznania słuszności zarzutów, Sąd zobligowany był do poprawienia wyroku Sądu I instancji w niezbędnym zakresie. Przy obecnym kształcie przepisów nie zachodziły jednak przesłanki pozwalające na uchylenie wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, ale do zmiany zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>3.9.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego adw. A. F.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

	<p>Obraza przepisów postępowania- art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie brak wszechstronnej i swobodnej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie, bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz uznanie za wiarygodne jedynie częściowo zeznań oskarżonego oraz uznanie, iż oskarżony poczuwał się do winy, w sytuacji, gdy zeznania oskarżonego są spójne, logiczne i zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności, a przede wszystkim nie wskazują na przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, co w konsekwencji doprowadziło do bezzasadnego uznania oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu.</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Należy wskazać, że Sąd nie uznał, że oskarżony przyznał się do zarzucanego czynu, ale jak sam wyjaśnił zawarł z żoną układ a to oznacza, że poczuwał się on do winy. Jest logiczne, że człowiek niewinny, który zarzucanego czynu nie popełnił, będzie swojej niewinności bronił do końca i starał się oczyścić z bezzasadnych, niesłusznych zarzutów. Zasadnie więc Sąd I instancji wskazał, że po stronie oskarżonego wystąpiła wola poddania się odpowiedzialności, do której nie doszłoby, gdyby rzeczywiście uważał, że jego zachowanie się było prawidłowe. Ma to przy tym znaczenie marginalne, ponieważ do uznania sprawcy za</p>		

winnego nie jest potrzebne, aby poczuwał się on do winy albo nawet do niej przyznawał. Jest to okoliczność ułatwiająca Sądowi procedowanie, którą często bierze się pod uwagę przy wymiarze kary, ale w żaden sposób nie jest bezwzględnie konieczna dla skazania. Co do uznania wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne w części, należy wskazać, że wbrew twierdzeniom obrońcy, nie były one spójne i logiczne. Oskarżony przyznał jakich słów używał wobec pokrzywdzonej, a przy tym nie widział w tym znamion znęcania. Należy podkreślić, że używanie słów powszechnie uznanych obelżywe, przy tym często obcego pochodzenia, wobec żony, nie należy do normalnych stosunków małżeńskich. Nawet używanie ich w czasie nieporozumień, kłótni małżeńskich jest niewłaściwe i powinno wywoływać refleksję oraz poczucie winy w osobie, która się tego dopuściła oraz skutkować przeproszeniem drugiej osoby. Bezzasadne jest również upatrywanie źródła problemów w zazdrości żony o relacje oskarżonego z córką, ponieważ z relacji świadków oraz z innych dowodów wprost wynika, że R. J. ojca się bała, była szczęśliwa kiedy nie było go w domu i że ich relacje były bardzo złe. Pokrzywdzona nie miała więc żadnych powodów do zazdrości. Sąd I instancji słusznie obdarzył wyjaśnienia oskarżonego wiarygodnością jedynie w części a przy tym wytłumaczył jakie były tego powody, dlatego ocena to korzysta z aprobaty Sądu.

Wniosek

<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu.</p> <p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarówno wniosek o zmianę i uniewinnienie jak i uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania były niezasadne. Ocena materiału dowodowego dokonana w postępowaniu odwoławczym, zarówno w odniesieniu do zaakceptowanych ustaleń Sądu I instancji, jak i poczyniona przez Sąd Okręgowy, pozwoliła na uznanie winy oskarżonego w szerszym zakresie niż to przyjął Sąd Rejonowy. Uchylenie sprawy nie wchodziło w grę wobec brzmienia art. 437§2 kpk – nie zaistniała żadna z podstaw w nim wskazanych.</p>		
<p>3.10.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego adw. A. F.</p> <p>Obraza przepisów postępowania- art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k polegająca na jednostronnej, uwzględniającej okoliczności przemawiające jedynie na niekorzyść oskarżonego ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, przeprowadzonej z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego i oparciu poczynionych ustaleń jedynie na części zgromadzonego materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnego wnioskowania i</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	w konsekwencji do niesłusznego skazania oskarżonego za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd omawiając zarzuty podniesione przez pierwszego z obrońców wskazał już, że ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji była słuszna oraz została w sposób dostateczny uzasadniona. Jest bezcelowe powtarzanie tej argumentacji w tym miejscu, tym bardziej, że zarzut jest nieprecyzyjny, polemiczny i nie wskazuje jakich konkretnie uchybień miał w ocenie obrońcy dopuścić się Sąd Rejonowy. Nie jest możliwe oparcie ustaleń na całości materiału dowodowego, gdy jest on sprzeczny. W takiej sytuacji Sąd dokonuje oceny wiarygodności i jeśli uzasadnienie zawiera wyjaśnienie, dlaczego dowodom przeciwnym wiary odmówiono, korzysta ono z ochrony, a tak było w tym przypadku.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Zarówno wnioski o zmianę i uniewinnienie jak i uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania były niezasadne. Ocena materiału dowodowego dokonana w postępowaniu odwoławczym, zarówno w odniesieniu do zaakceptowanych ustaleń Sądu I instancji, jak i poczyniona przez Sąd Okręgowy, pozwoliła na uznanie winy oskarżonego w szerszym zakresie niż to przyjął Sąd Rejonowy. Uchylenie sprawy nie wchodziło w grę wobec brzmienia art. 437§2 kpk – nie zaistniała żadna z podstaw w nim wskazanych.</p>		
<p>3.11.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego adw. A. F.</p> <p>Obraza przepisów postępowania-art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez uznanie za wiarygodne zeznań T. O., E. N., R. U., J. O., podczas gdy zeznania świadków są stronnicze i niewiarygodne, bowiem są to osoby bliskie bądź spokrewnione z pokrzywdzoną i nie były bezpośrednimi świadkami fizycznego znęcania się oskarżonego nad pokrzywdzoną E. J., a przebieg wszystkich sytuacji znają jedynie z rozmów z pokrzywdzoną, a więc prawidłowa ocena zeznań świadków oraz pokrzywdzonej prowadzić powinna do wniosku, że zeznania te nie zasługują na przymiot wiarygodności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Niezrozumiały jest wniosek, że Sąd powinien odmówić wiarygodności zeznaniom świadków na tej podstawie, że przebieg sytuacji</p>		

znają z relacji pokrzywdzonej i nie byli bezpośrednimi świadkami fizycznego znęcania się nad E. J.. Podobnie zupełnie bezzasadne jest podważanie wiarygodności z tego powodu, że świadkowie są osobami bliskimi lub spokrewnionymi z pokrzywdzoną. Przy takim rozumowaniu Sąd powinien odmówić wiarygodności wszystkim świadkom w sprawie, szczególnie tym spokrewnionym lub zaprzyjaźnionym z oskarżonym oraz zaniechać wydawania wyroków lub w ogóle procedowania w sprawach ze stosunków rodzinnych. Świadkowie w większości tego typu spraw są członkami rodziny lub bliskimi znajomymi i to w ocenie obrońcy miałyby powodować niemożność obdarzenia ich zeznań wiarą a w konsekwencji powodowałyby paraliż sądów, które nie rozstrzygałyby spraw z braku dowodów. Zarzut jest z tego względu absurdalny. Sprawy o znęcanie się są specyficzną grupą spraw. Dotyczą stosunków rodzinnych, najczęściej między małżonkami, rodzicami a dziećmi. Zachowanie agresora najczęściej budzi wstyd, poczucie winy w ofierze, która nie przyznaje się, nie opowiada innym osobom o tym co dzieje się w jej domu. Rzadko zdarza się, aby ktoś postronny był świadkiem przemocy czy to fizycznej czy psychicznej. Sprawca dba o zachowanie pozorów wobec trzecich i na zewnątrz często odgrywa rolę dobrego męża czy ojca. Nie jest więc niczym dziwnym, nietypowym, że wymienieni świadkowie nie widzieli bezpośrednio objawów przemocy fizycznej. Widzieli przy tym już jej konsekwencje, ponieważ pokrzywdzona pokazywała obrażenia, jakich doznała w wyniku działań oskarżonego.

Wniosek		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu.</p> <p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Zarówno wniosek o zmianę i uniewinnienie jak i uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania były niezasadne. Ocena materiału dowodowego dokonana w postępowaniu odwoławczym, zarówno w odniesieniu do zaakceptowanych ustaleń Sądu I instancji, jak i poczyniona przez Sąd Okręgowy, pozwoliła na uznanie winy oskarżonego w szerszym zakresie niż to przyjął Sąd Rejonowy. Uchylenie sprawy nie wchodziło w grę wobec brzmienia art. 437§2 kpk – nie zaistniała żadna z podstaw w nim wskazanych.</p>		
3.12.	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego adw. A. F.</p> <p>Obraza przepisów postępowania- art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez uznanie za wiarygodne w całości zeznań pokrzywdzonej E. J., podczas gdy zeznania te były wewnętrznie sprzeczne i zawierały szereg nieścisłości, chociażby w zakresie związanym z czasem, w którym oskarżony miałby dopuścić się rzekomego znęcania się nad pokrzywdzoną.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd I instancji nie uznał w całości za wiarygodne zeznań E. J., co w ocenie Sądu nie było prawidłowe, jednak w innym kierunku i z innych względów niż podnosi obrońca, a co Sąd wyjaśnił już we wcześniejszej części uzasadnienia. Obrońca nie rozwinął jakie nieścisłości zawierały zeznania pokrzywdzonej związane z czasem, w którym oskarżony znęcał się nad pokrzywdzoną, a Sąd takich nieścisłości i sprzeczności wewnętrznych nie zauważył. Pokrzywdzona konsekwentnie wskazywał na początek tego okresu w chwili narodzin córki i nie było podstaw, aby odmówić jej w tym zakresie wiarygodności.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu.</p> <p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarówno wniosek o zmianę i uniewinnienie jak i uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania były niezasadne. Ocena materiału dowodowego dokonana w postępowaniu odwoławczym, zarówno w odniesieniu do zaakceptowanych ustaleń Sądu I</p>		

<p>instancji, jak i poczyniona przez Sąd Okręgowy, pozwoliła na uznanie winy oskarżonego w szerszym zakresie niż to przyjął Sąd Rejonowy. Uchylenie sprawy nie wchodziło w grę wobec brzmienia art. 437§2 kpk – nie zaistniała żadna z podstaw w nim wskazanych.</p>	
<p>3.13.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego adw. A. F.</p> <p>Obraza art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. oraz art. 92 k.p.k. poprzez pominięcie podnoszonych przez oskarżonego okoliczności związanych z wypłaceniem przez pokrzywdzoną znacznej sumy pieniędzy z konta firmowego oskarżonego w krótkim czasie po zatrzymaniu oskarżonego w dniu 16 listopada 2017 roku oraz faktu, iż pokrzywdzona w dniu 16 listopada 2017 roku (mimo podnoszonego złego stanu zdrowia po rzekomym pobiciu przez oskarżonego w dniu 16 listopada 2017 roku) samodzielnie przyjechała na Komisariat Policji w P. i żądała od oskarżonego wydania tokena od konta firmowego, czego konsekwencją był brak dokonania ustalenia stanu faktycznego przy uwzględnieniu motywów działania pokrzywdzonej, której działania były skoordynowane i nakierowane na pozbawienie oskarżonego środków finansowych.</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>W postępowaniu niniejszym analizie podlegało przestępne zachowanie oskarżonego a nie jego żony. Prowadzone było z inicjatywy oskarżonego postępowanie co do podnoszonej okoliczności i to</p>	

<p>do tamtego postępowania należało wyjaśnienie sprawy. Sąd nie był zobligowany do analizowania tej rzekomej wypłaty i jedynie ubocznie wskazuje, że brak jest dowodów na dokonanie tej operacji a wobec odmowy wydania narzędzia przez oskarżonego, nie było możliwe, aby do wypłaty doszło, dlatego oskarżony sam popada w tym zakresie w sprzeczność.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu.</p> <p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarówno wniosek o zmianę i uniewinnienie jak i uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania były niezasadne. Ocena materiału dowodowego dokonana w postępowaniu odwoławczym, zarówno w odniesieniu do zaakceptowanych ustaleń Sądu I instancji, jak i poczyniona przez Sąd Okręgowy, pozwoliła na uznanie winy oskarżonego w szerszym zakresie niż to przyjął Sąd Rejonowy. Uchylenie sprawy nie wchodziło w grę wobec brzmienia art. 437§2 kpk – nie zaistniała żadna z podstaw w nim wskazanych.</p>		
<p>3.14.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego adw. A. F.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p>

	<p>Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia-art. 4 k.p.k., art. 410 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. i w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k., polegająca na oddaleniu wniosków dowodowych zgłoszonych przez oskarżonego w dniu 3 września 2018 roku, przez obrońcę na rozprawie w dniu 14 listopada 2018 roku w przedmiocie konfrontacji świadków M. B. i W. Ś., na rozprawie w dniu 4 grudnia 2017 r. oraz oddalenie wniosków dowodowych z dnia 29 marca 2019 roku zgłoszonych przez obrońcę, co spowodowało, iż Sąd meriti wyrokował w oparciu o niepełny materiał dowodowy i zaniechał badania okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego.</p>	# niezasadny
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd I instancji posiadał swobodę decyzyjną w zakresie prowadzenia postępowania dowodowego i przy zachowaniu przepisów postępowania wnioski takie mógł oddalić, uzasadniając odmowę uwzględnienia, co też uczynił. Nie skutkuje to uznaniem, że wyrokował w oparciu o niepełny materiał dowodowy. Sąd jedynie ubocznie wskazuje, że podjęte decyzje były słuszne i nie powodowały uszczerbku w materiale dowodowym, powoływane dowody nie miałyby znaczenia dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i rozstrzygnięcia, a jedynie przedłużałyby postępowanie i generowały koszty.</p>		
<p>Wniosek</p>		

<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu.</p> <p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarówno wniosek o zmianę i uniewinnienie jak i uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania były niezasadne. Ocena materiału dowodowego dokonana w postępowaniu odwoławczym, zarówno w odniesieniu do zaakceptowanych ustaleń Sądu I instancji, jak i poczyniona przez Sąd Okręgowy, pozwoliła na uznanie winy oskarżonego w szerszym zakresie niż to przyjął Sąd Rejonowy. Uchylenie sprawy nie wchodziło w grę wobec brzmienia art. 437§2 kpk – nie zaistniała żadna z podstaw w nim wskazanych.</p>		
<p>3.15.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego adw. A. F.</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść wyroku, polegający na uznaniu, że A. J. dopuścił się zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu w okresie od lutego 2012 roku do dnia 16 listopada 2017 roku, podczas gdy treść zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wyjaśnienia oskarżonego pozwalają na ustalenie, iż oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Obrońca nie sprecyzował w zarzucie które treści materiały dowodowego mają w jego ocenie pozwalać na ustalenie, że oskarżony nie dopuścił się zarzucanego czynu. Argumenty podnoszone w tym zakresie w uzasadnieniu są bezzasadne. Na etapie wyrokowania nie można mówić o uprawdopodobnieniu wersji oskarżonego. Procedurze karnej nie jest również znana instytucja rozstrzygania wszelkich wątpliwości bezwzględnie na korzyść oskarżonego. Dla zastosowania art. 5 k.p.k. konieczne jest po pierwsze istnienie wątpliwości, a takie w sprawie nie występowały oraz ich nierozstrzygalny charakter. Mówienie o bezwzględnym rozstrzygnięciu na korzyść oskarżonego wszelkich wątpliwości jest poważnym błędem. Podnoszona przez obrońcę wersja o rzekomo skoordynowanych działaniach pokrzywdzonej została omówiona przez Sąd I instancji a także w niniejszym uzasadnieniu. Sąd wskazał już, że pokrzywdzona nie miała powodów, aby bać się oskarżonego na komendzie w otoczeniu policjantów, gdzie nie mógł jej wyrządzić żadnej krzywdy. Podobnie omówiony został fakt zgłoszenia przez pokrzywdzoną zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i motywów które o tym ostatecznie zadecydowały w postaci zgłoszenia sprawy Policji przez córkę. Czas dokonania zawiadomienia nie jest dziwny, ponieważ oskarżony został zatrzymany o godz. 9.30 a pokrzywdzona przesłuchana o godz.</p>	

10.50, więc różnica czasowa jest marginalna, tym bardziej, że musiała ona jeszcze dopilnować, aby R. J. pojawiła się na konkursie, który odbywał się w tym dniu. Ocena charakteru pokrzywdzonej jako osoby zaradnej, przedsiębiorczej i potrafiącej sobie radzić z wybuchowym charakterem męża była rzeczywiście niefortunna, jednak miała na celu podkreślenie jakie cechy pozwoliły pokrzywdzonej na znoszenie nagannych zachowań męża przez tak długi okres czasu a nie brak jej pokrzywdzenia. W ocenie Sądu te stwierdzenia nie powinny znaleźć się w uzasadnieniu, nie wpływają jednak na nie w sposób, który skutkowałby stwierdzeniem, że Sąd I instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych. Wspólne wyjścia pokrzywdzonej i oskarżonego należały do kreowania wizerunku dobrego małżeństwa, częstego w przypadku znęcania, na co Sąd wskazywał już wyżej. Sąd I instancji niesłusznie wskazał, że pokrzywdzona myliła fakty dotyczące rozkładu pożycia małżeńskiego i przejawów znęcania. To Sąd Rejonowy błędnie dokonał oceny wiarygodnych zeznań pokrzywdzonej. Kwestie odmowy wiary wyjaśnieniom oskarżonego, układu zawartego z żoną i rzekomej wypłaty przez nią dokonanej, zostały już omówione. Z zebranego materiału dowodowego, szczególnie przy uwzględnieniu stenogramów wynika jednoznacznie, że w sprawie nie może być mowy o zwykłych nieporozumieniach, kłótniach czy małżeńskiej różnicy zdań co do kwestii finansowych czy wychowania i edukacji dziecka na co Sąd już zwracał uwagę.

Wniosek		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego A. J. od zarzucanego mu czynu.</p> <p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec uznania zarzutów za bezzasadne, wszelkie zmiany wyroku w kierunku wnioskowanym przez obronę były niemożliwe.		
3.16.	<p>Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej E. J.</p> <p>Obraza przepisów prawa materialnego, tj. art. 69 § 1 i 2 k.k. poprzez błędne zastosowanie i uznanie, że postawa sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa stanowią podstawę do przyjęcia, że warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, w sytuacji gdy A. J. w toku postępowania nie wykazał się postawą, która dawałaby jakiegokolwiek podstawy do przyjęcia, że wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełniać będzie cel resocjalizacyjny, a wręcz przeciwnie w toku postępowania A. J. swoim zachowaniem wypełniał znamiona czynów zabronionych w tym art.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	190a § 1 k.k., 209 § 1a k.k., 238 k.k., 300 § 1 k.k. o czym swoich wyjaśnieniach informował Sąd i co znajduje odzwierciedlenie w materiale dowodowym, a co nie zostało poddane ocenie przez Sąd I instancji.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W ocenie Sądu decyzja o warunkowym zawieszeniu wykonania kary była słuszna i została utrzymana w mocy. Należy wskazać, że działania podejmowane przez oskarżonego, jakkolwiek nieprawidłowe, były częścią jego linii obrony, którą ma prawo kształtować. Do tutejszego Sądu nie należy ocena czy dopuścił się on innych przestępstw niż zarzucone a zasada domniemania niewinności nie pozwala na takie wnioski bez prawomocnego wyroku sądu w danej sprawie. Oskarżony spełnił warunki potrzebne dla warunkowego zawieszenia kary. Był osobą dotychczas niekaraną, w ocenie społeczeństwa żył w sposób zgodny z przyjętymi normami, pracował i utrzymywał rodzinę. Jego niewątpliwie przestępne zachowanie wobec żony i córki spotkało się z reakcją karną. Reakcja taka musi być jednak nie tylko dolegliwa, ale również sprawiedliwa. Bezwzględna izolacja oskarżonego od społeczeństwa nie jest konieczna, dlatego wymierzenie kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania stanowiłoby reakcję nadmierną. Zastosowane środki karne stanowią dla pokrzywdzonych ochronę i sprawiają, że nie będzie już on mógł ponowić wobec nich zachowań składających</p>		

<p>się na przestępstwo znęcania. Okres ich zastosowania pozwoli stronom na uregulowanie ich wzajemnych stosunków poprzez uzyskanie rozwodu i ostateczne zakończenie wspólnego pożycia. R. J. w tym czasie osiągnie już pełnoletność i będzie mogła rozpocząć samodzielne życie i nie będzie narażona na bycie świadkiem nagannego zachowania ojca wobec matki oraz jeśli nie będzie chciała, nikt nie będzie mógł ją zmusić do utrzymywania z nim kontaktów, które sprawiają jej przykrość. Całościowa ocena rozstrzygnięcia Sądu w obecnym kształcie przemawia za wnioskiem, że oskarżony wyciągnie wnioski ze swojego postępowania i nie będzie stanowił zagrożenia dla pokrzywdzonych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O wymierzenie surowszej kary 2 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Odesłać należy do wywodów dotyczących zasadności zarzutu.</p>		
<p>3.17.</p>	<p>Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej E. J.</p> <p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia- art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę przeprowadzonych dowodów, a nadto wybiórczą i jednostronną</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>oraz niezgodną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego, pominięcie przy wyrokowaniu i w uzasadnieniu za wiarygodne wyłącznie dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego w zaskarżonym zakresie, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych przejawiających się w odmówieniu wiarygodności zeznaniom oskarżycielki posiłkowej, w zakresie w jakim wskazywała ona na doświadczenie znamion czynu zabronionego z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., w okresie od stycznia 2004 r. daty dziennej nieustalonej do lutego 2012 r. daty dziennej nieustalonej.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd dokonał ponownej oceny materiału dowodowego w tym zakresie i ustalił stan faktyczny z uwzględnieniem tego zarzutu, co szczegółowo omówił już we wcześniejszej części uzasadnienia. Wskazania Sądu co do charakteru pokrzywdzonej były niewłaściwe i nie powinny się znaleźć w uzasadnieniu, co Sąd omówił już wyżej, niemniej jednak nie miały wpływu na kształt wyroku.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku poprzez przyjęcie innego okresu znęcania się nad E. J.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Poczynione ustalenia faktyczne przez Sąd odwoławczy w oparciu o materiał dowodowy skutkowały zmianą wyroku poprzez rozszerzenie okresu znęcania nad E. J.czyli w kierunku postulowanym przez autorkę apelacji.		
3.18.	<p>Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej E. J.</p> <p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia- art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę przeprowadzonych dowodów, a nadto wybiórczą i jednostronną oraz niezgodną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego, pominięcie przy wyrokowaniu i w uzasadnieniu za wiarygodne wyłącznie dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego w zaskarżonym zakresie, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych w zakresie w jakim Sąd I instancji uznał, że postępowanie dowodowe nie wykazało, jakoby oskarżony znęcał się nad córką R. J..</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
PełnomocnikE. J., choć jego wnioski w tym zakresie były słuszne, nie posiadał umocowania kwestionowania tej części ustaleń Sądu z powodu braku gravamen w myśl art. 425 § 3		

<p>k.p.k. Rozstrzygnięcia i ustalenia naruszające prawa i szkodzące interesom R. J. mieli prawo zaskarżyć jej kurator i oskarżyciel publiczny, co też uczynili, a Sąd je rozpoznał i zmienił w konsekwencji wyrok.</p>		
<p>Wniosek</p>		
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak uprawnienia do postawienia zarzutu odwoławczego skutkowało brakiem podstaw do formułowania wniosku odwoławczego.</p>		
<p>3.19.</p>	<p>Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej E. J.</p> <p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia- art. 167 k.p.k. w zw. z art. 170 § 3 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.k. poprzez nierozpoznanie wniosku dowodowego pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej wniosku o przedłużenie środka zapobiegawczego datowanego na dzień 13 września 2019 r. w zakresie dotyczącym wystąpienia do Prokuratury Rejonowej w Radzynie, jako okoliczności mające istotne znaczenie dla ustalenia prognozy resocjalizacyjnej oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, w szczególności inicjowania przez oskarżonego bezpodstawnych postępowań przeciwko świadkom niniejszego postępowania, których</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	celem było i jest nadal wywieranie nacisków oraz zastraszanie świadków, czego efektem są kolejne postępowania prowadzone z oskarżenia publicznego przeciwko oskarżonemu.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd nie znalazł wniosku datowanego na 13 września 2019 r. Jest to data oddalona o kilka miesięcy od daty wyrokowania, dlatego jej formułowanie jako zarzut apelacyjny kiedy sprawa była już na etapie postępowania odwoławczego jest niemożliwe. Wszelkie wnioski dowodowe złożone do Sądu odwoławczego zostały rozstrzygnięte na rozprawie w dniu 5 grudnia 2019 r. i Sąd omówił motywy ich oddalenia, których nie zamierza w tym miejscu powielać.		
Wniosek		
Brak wniosku w tym zakresie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
3.20.	Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej E. J. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie, że:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

- stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był przeciętny, podczas gdy w niniejszej sprawie występuje wysoki stopień społecznej szkodliwości, co z kolei winno mieć przełożenie na wymiar kary,

- znęcanie się psychiczne w porównaniu do form znęcania fizycznego cechuje niższy stopień społecznej szkodliwości czynu,

-akcentowanie przemocy ekonomicznej nie może mieć rozstrzygającego znaczenia przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości,

- każde znęcanie się ma swoją genezę w nieporozumieniach małżeńskich, których małżonkowie nie są w stanie polubownie rozwiązać, podczas gdy podstawą rozróżnienia konfliktu/ nieporozumień małżeńskich od znęcania się jest ustalenie dysproporcji sił charakteryzującej strony, intencjonalności działania stron,

- R. J. nie doświadczała ze strony oskarżonego form znęcania się psychicznego,

- oskarżony nie wyganiał E. J.z domu,

- oskarżony nie groził E. J.pozbawieniem życia,

- oskarżonego cechuje psychiczna niedojrzałość, a jego naganne zachowania są wynikiem cholerycznego typu osobowości, podczas gdy istnieje wysokie prawdopodobieństwo występowania u oskarżonego zaburzeń natury psychicznej/ emocjonalnej, których diagnoza wpłynęłaby na ocenę społecznej szkodliwości czynu sprawcy,

	<p>- w toku postępowania nie wystąpiły jakiegokolwiek powody (potwierdzone w materiale dowodowym), które wykluczyłyby w odniesieniu do oskarżonego przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej,</p> <p>które to okoliczności spowodowały wymierzenie oskarżonemu nieadekwatnej kary i zastosowania środków karnych w sposób nieproporcjonalny do stopnia społecznej szkodliwości czynu, a jednocześnie doprowadziły do uniknięcia przez oskarżonego odpowiedzialności za znęcanie psychiczne względem małoletniej córki, co również wpłynęło na wymiar kary i środków karnych.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Nie ulega wątpliwości, że poszczególne argumenty podnoszone przez pełnomocnika są słuszne:</p> <p>-stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie można ocenić jako przeciętny,</p> <p>-znęcanie psychiczne cechuje taki sam, jeśli nie wyższy stopień społecznej szkodliwości niż znęcanie fizyczne,</p> <p>-przemoc ekonomiczna ma takie samo znaczenie jak inne formy przemocy,</p> <p>-znęcanie nie jest efektem nieporozumień małżeńskich, których małżonkowie nie są w stanie polubownie rozwiązać, zachowania agresora są często niemożliwe do zrozumienia, wytłumaczenia i nie mają żadnej uchwytnej genezy,</p>		

-Sąd nie odniesie się do zarzutu dotyczącego R. J.z uwagi na brak umocowania, ,

-Sąd nie uzupełnił czynu o to by oskarżony wyganiał pokrzywdzoną z domu, nie było to bowiem zachowanie dominujące i mogące rzeczywiście znaleźć spełnienie,

-oskarżony groził E. J.pozbawieniem życia, o co Sąd uzupełnił opis czynu,

-Sąd nie powinien dokonywać diagnozy stanu psychicznego oskarżonego i samodzielnie ustalać co było motywem jego nagannych działań, nie było podstaw do wywołania opinii sądowo-psychiatrycznej, co jednak nie uprawniało Sądu Rejonowego do dokonywania samodzielnej oceny,

-Sąd niefortunnie wskazał, że nie istnieją żadne powody, które wykluczyłyby przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej, ogólna ocena pozwalała Sądowi na przyjęcie takiej prognozy, ale samo stwierdzenie było niewłaściwe. W konsekwencji wymierzona kara była w odpowiedniej wysokości, Sąd podwyższył ją z uwagi na uznanie dłuższego okresu znęcania nad żoną oraz dopuszczenia się znęcania nad córką. Sąd Rejonowy wymierzył adekwatną karę, środki karne miały zbyt krótki okres, jednak nieprawidłowo, z licznymi błędami dokonał uzasadnienia decyzji w tym zakresie, co jednak nie może skutkować uznaniem za błędne rozstrzygnięcia w całości.

Wniosek

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Argumenty wyłożone powyżej.		
3.21.	<p>Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej E. J.</p> <p>Rażąca niewspółmierność kary przejawiająca się w orzeczeniu kary rażąco łagodnej, w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, wynikająca z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności obciążających: właściwości osobistych, sposobu życia przed popełnieniem czynu, motywacji i sposobu popełnienia przestępstwa oraz zachowania oskarżonego po popełnieniu czynu, przez co orzeczona kara zasadnicza nie realizuje wobec oskarżonego celów zapobiegawczych i wychowawczych i nie kształtuje w sposób prawidłowy świadomości prawnej społeczeństwa.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Kara została wymierzona w odpowiednim wymiarze, o czym Sąd wspomniał już wcześniej. Jej korekta przez Sąd odwoławczy wynika z przyjęcia dłuższego okresu znęcania nad E. J. oraz znęcania nad R. J. i przy uwzględnieniu wszystkich dyrektyw wymiaru kary orzeczona kara jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat jest adekwatna do stopnia winy		

<p>i społecznej szkodliwości czynu, spełnia warunki zapobiegawcze i wychowawcze zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana wyroku w zaskarżonej części poprzez uznanie oskarżonego A. J. za winnego zarzucanego mu czynu w jego kształcie z aktu oskarżenia, orzeczenie wobec oskarżonego kary 2 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 41a § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeczenie wobec oskarżonego nakazu opuszczenia lokalu położonego w P., ul. (...) zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną E. J. na okres 10 (dziesięciu) lat w terminie tygodnia od uprawomocnienia się wyroku, na podstawie art. 41a § 3a k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeczenie wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną E. J. i zbliżania się do niej na odległość mniejszą niż 20 (dwudziestu) metrów przez okres 10 (dziesięciu) lat.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd podwyższył wymierzoną karę do jednego roku pozbawienia wolności, uznając, że jest to kara adekwatna i sprawiedliwa, nie stanowi przy tym represji nadmiernej. Środki karne o których podwyższenie skarżąca wniosowała do lat 10, Sąd podwyższył do lat 5, co w ocenie Sądu pozwoli na unormowanie stosunków między stronami i zakończenie wszelkich procesów ich ostatecznego</p>		

rozejścia i zakończenia wspólnego
pożycia.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	Brak.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
1. Uznanie oskarżonego za winnego znęcania się na E. J.w okresie od lutego 2012 r. do 16 listopada 2017 r. we wszelkich wymienionych w wyroku formach. 2. Warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary na okres 3 lat. 3. Oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. 4. Zaliczenie okresu stosowania środka zapobiegawczego na poczet nakazu w okresie od 17 listopada 2017 r. do 12 kwietnia 2019 r. 5. Zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej 2000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. 6. Zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz kurator małoletniej wynagrodzenia za sprawowanie funkcji. 7. Zasądzenie od oskarżonego kwoty wydatków na rzecz Skarbu Państwa (202,50 zł) i zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika na rzecz E. J.(5500 zł).	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

1. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił, że A. J. dopuścił się znęcania nad E. J. w okresie od lutego 2012 r. do 16 listopada 2017 r. W uzasadnieniu przedstawił na podstawie jakich dowodów dokonał tego stwierdzenia, omówił dowody, które obdarzył i którym odmówił wiarygodności. Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować te ustalenia, dlatego utrzymał uznanie oskarżonego za winnego w mocy.

2. Sąd podzielił pogląd Sądu pierwszej instancji, że wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary i zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. A. J. jest osobą dotychczas niekaraną. W czasie postępowania negocjował swoją odpowiedzialność i wystosowywał różnego rodzaju pisma zarówno do sądu jak i innych organów, jednakże Sąd nie może podejmować decyzji o zastosowaniu warunkowego zawieszenia kary na podstawie przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Poza bezwzględnie nagannym, przestępnym zachowaniem jakiego dopuścił się wobec żony i córki, za które został skazany, oskarżony przestrzegał porządku i norm społecznych. Prowadził firmę, dzięki której zarabiał pieniądze i utrzymywał rodzinę. Wymierzenie A. J. bezwzględnej kary pozbawienia wolności stanowiłoby przekroczenie granic sprawiedliwej i adekwatnej reakcji karnej. Sąd przyjął przy tym słusznie, że okres próby na jaki zawieszona została kara będzie wynosił 3 lata, co będzie skutkowało u oskarżonego koniecznością wzmożonej kontroli zachowania i przestrzegania porządku karnego w okresie, który dla rozstających się małżonków będzie najbardziej znaczący i najtrudniejszy.

3. W okresie próby Sąd Rejonowy oddał A. J. pod dozór kuratora. W ocenie Sądu odwoławczego było to rozstrzygnięcie słuszne, dlatego też utrzymał je w mocy. Regularne spotkania, pomoc kuratora, nakierowywanie, kształtowanie prawidłowej postawy pozwoli na dostosowanie zachowania oskarżonego do obowiązujących norm społecznych w zakresie stosunków rodzinnych, kształtowania poprawnych, zdrowych relacji z bliskimi.

4. Sąd Rejonowy poprawnie zaliczył okres stosowania środka zapobiegawczego na poczet orzeczonego środka karnego nakazu opuszczenia lokalu od dnia jego zastosowania do dnia wydania wyroku tego Sądu, do czego był zobligowany przepisem art. 63 § 3 k.k.

<p>5. Sąd utrzymał w mocy orzeczenie na rzecz pokrzywdzonej kwoty 2000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia. Żadna kwota pieniężna nie jest w stanie zrekompenzować pokrzywdzonej doznawanych przez lata cierpień i upokorzeń, konieczności ukrywania zachowania męża przed innymi ludźmi. Kwota przyznana przez Sąd Rejonowy była w okolicznościach sprawy odpowiednia jako częściowe zadośćuczynienie za doznaną krzywdę a przy tym wobec braku zarzutu w tym zakresie, Sąd nie rozważał jej korekty.</p> <p>6./7. Koszty wynagrodzeń i zwrot wydatków zostały przyznane od odpowiednich osób na podstawie właściwych przepisów.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	Przedmiot i zakres zmiany
<p>1. Uznanie oskarżonego winnym zarzucanego czynu również w okresie od stycznia 2004 r. do lutego 2012 r. oraz dopuszczania się wobec E. J.kierowania gróźb pozbawienia życia i duszenia pokrzywdzonej.</p> <p>2. Uznanie oskarżonego winnym znęcania psychicznego nad córką R. J. w okresie od lutego 2012 r. do 16 listopada 2017 r. poprzez zakłócanie jej nocnego spoczynku, wyśmiewanie i wzbudzanie lęku agresywnym zachowaniem wobec matki.</p> <p>3. Podwyższenie kary pozbawienia wolności z 10 miesięcy do roku.</p> <p>4. Podwyższenie czasu trwania środków karnych nakazu opuszczenia lokalu oraz zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną i zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 20 metrów z 3 do 5 lat.</p> <p>5. Wymierzenie opłaty za obie instancje.</p>	
<p>Zwi ę z le o powodach zmiany</p>	
<p>1. Sąd ponownie dokonał oceny dowodów i ustalenia stanu faktycznego, co skutkowało przyjęciem, że Sąd Rejonowy bezzasadnie wykluczył z opisu czynu okres od stycznia 2004 r. do lutego 2012 r. oraz przejawy znęcania w postaci kierowania wobec pokrzywdzonej gróźb pozbawienia życia oraz duszenia</p>	

pokrzywdzonej. Dowody na których Sąd odwoławczy oparł to rozstrzygnięcie oraz powody ich uznania zostały już omówione. Należy uznać, że również zachowania oskarżonego o które Sąd uzupełnił opis czynu jak też wszystkie zachowania w okresie od stycznia 2004 r. do lutego 2012 r. wypełniały przedmiotowe znamiona przestępstwa znęcania. Zachowań wypełniających znamiona znęcania A. J. dopuścił się w zamiarze bezpośrednim. Jego działania były ukierunkowane na wyrządzanie żonie cierpień psychicznych i fizycznych. Były przy tym w pełni świadome. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodziły wątpliwości co do jego zdrowia psychicznego, mógł więc w sposób prawidłowy i zgodny z prawem pokierować swoim postępowaniem.

2. Sąd dokonał także ponownej oceny dowodów i ustalenia stanu faktycznego w zakresie przejawów znęcania psychicznego przez A. J. na córką R. J.. Zachowania oskarżonego zarówno bezpośrednio wobec małoletniej jak i obserwowane przez nią postępowanie ojca w stosunku do E. J. wypełniły znamiona strony przedmiotowej przestępstwa znęcania się. Nazywanie przez oskarżonego córki "kujonem" i deprecjonowanie wartości jej osiągnięć edukacyjnych było nie tylko niewłaściwą postawą ojca, który powinien doceniać swoje dziecko i chwalić je za osiągnięte sukcesy, ale wyrazem pogardy jakiego dziecko nie może doznawać od rodzica. Dzieci wybitnie zdolne, uczące się najlepiej w klasie, a nawet jak w przypadku R. J. w szkole, są narażone na szykany i odrzucenie od zazdrosnych rówieśników. To od kolegów często słyszą jednoznacznie pejoratywne określenie "kujon". W domu powinny otrzymywać wsparcie i być otoczone troskliwą opieką rodziców a nie wysłuchiwać krytyki i to wyrażanej na poziomie właściwym dla uczniów szkoły podstawowej. Podobnie utrudnianie nauki lub nocnego spoczynku córce poprzez puszczenie głośnej muzyki w sposób oczywisty świadczy o różnicy zdań między ojcem a córką, ale o chęci dokuczenia domownikom, pokazania tego, że oskarżony nie przejmuje się dobrem członków rodziny, nie interesuje go ich samopoczucie. To również przejaw stosowania wobec córki przemocy psychicznej. Wreszcie konieczność obserwowania, wysłuchiwanie przez R. J. awantur urządzanych przez ojca pokrzywdzonej E. J. stanowiła znęcanie psychiczne wobec córki. Oskarżony miał świadomość, że córka jest obecna, że słyszy i widzi jak zachowuje się on wobec żony oraz był informowany jak to na nią wpływa, mógł także sam zauważyć, że córka nie chce utrzymywać z nim kontaktu, ponieważ

jego postępowanie wzbudza w niej lęk. Pomimo to nie zmienił swojego zachowania. A. J. uderzył żonę w twarz, w oko, kiedy trzymała ona na kolanach dziecko, kopał E. J. po nogach, kiedy córka obserwowała jego zachowanie oraz jak wynika ze stenogramów słyszał, że córka mówi coś podczas awantury i nie skłaniało go to do zaprzestania wyzywania żony. Wszystko to w sposób bezsprzeczny dowodzi, że oskarżony nie przejmował się dobrem córki i nie uznawał jej obecności w trakcie swoich przestępnych działań za niewłaściwą. Zachowania ojca doprowadziły R. J. do ciężkich przeżyć psychicznych, lęku, nieadekwatnych do jej wieku i doświadczenia życiowego, jakie powinna zdobywać na tym etapie swojego rozwoju. Są to obiektywne przejawy znęcania się, które u każdego dziecka spowodowałyby takie skutki. Nie można jednoznacznie stwierdzić, aby oskarżony chciał wywołać u córki takie efekty, zachowując się naganie wobec jej matki, ale niewątpliwie na to się godził. Pozwala to na przypisanie mu wypełnienia także znamion strony podmiotowej znęcania się psychicznego nad córką w zamiarze ewentualnym a możliwość zamiaru ewentualnego przy przestępstwie znęcania została dopuszczona w orzecznictwie (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 maja 2017 r. III KK 157/17).

3. Wobec uzupełnienia opisu czynu o omówione wyżej zachowania, bezpodstawnie wykluczone przez Sąd Rejonowy wymierzona kara jawiła się jako zbyt łagodna, dlatego Sąd odwoławczy zdecydował o jej podwyższeniu do roku. Wymiar ten jest adekwatny do wysokiego stopnia winy jak i umiarkowanie wysokiego stopnia społecznej szkodliwości oskarżonego a przy tym uwzględnia inne przesłanki uwzględniane przy wymiarze kary takie jak przede wszystkim dotychczasowa niekaralność oskarżonego. Czyn oskarżonego był rozciągnięty w czasie na 13 lat, jednak oskarżony często przebywał w pracy poza domem, dlatego przejawy jego znęcania się nad żoną i córką nie były aż tak zintensyfikowane. Kara jednego roku pozbawienia wolności jest karą niewątpliwie dolegliwą a jednocześnie nie jest karą nadmierną. Kara w wyższym wymiarze byłaby niesprawiedliwa i nieadekwatna do popełnionego przez A. J. czynu.

4. Sąd uznał, że wymierzone przez Sąd Rejonowy środki karne miały zbyt krótki wymiar. Aby zapewnić pokrzywdzonym swobodne wyjście z traumy, jaką było dla nich wieloletnie zamieszkiwanie z agresorem, który się nad nimi znęcał i zapewnić im spokojne zamieszkiwanie w zajmowanym przez nim domu do

zakończenia spraw między małżonkami oraz osiągnięcia przez R. J.wieku dorosłego, Sąd orzekł o konieczności przedłużenia zasądzonych środków do 5 lat.

5. Rozstrzygnięcie to zostanie omówione w sekcji o kosztach.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Zaliczenie na poczet środka karnego nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną środka zapobiegawczego za okres od dnia wydania wyroku przez Sąd I instancji do dnia wydania wyroku przez Sąd odwoławczy wynikał z zastosowania art. 63 § 3 k.k., który obligował Sąd do takiego rozstrzygnięcia.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
I.4	Sąd zasądził od oskarżonego 180 zł opłaty zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.
IV	Sąd zasądził od oskarżonego 50 zł tytułem zwrotu wydatków, na które złożyły się ryczałt za doręczenia w kwocie 20 zł i opłata za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego w kwocie 30 zł.

7. PODPIS

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Rejonowy w Parczewie- Asesor Prokuratury Rejonowej Anna Unkiewicz Urban		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	w całości		
na korzyść		co do winy	
na niekorzyść	w części	co do kary	
			co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. J. adw. A. H.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	w całości		
na korzyść		co do winy	
na niekorzyść	w części	co do kary	
			co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	3	

Podmiot wnoszący apelację	Kurator małoletniej oskarżycielki posiłkowej R. J. apl. adw. A. D.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Pominięcie w przypisanym oskarżonemu czynie, winy za znęcanie się psychiczne nad swoją małoletnią córką R. J. w sposób opisany w akcie oskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	w całości		
na korzyść		co do winy	
na niekorzyść	w części	co do kary	
			co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	4	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. J. adw. A. F.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	w całości		
na korzyść		co do winy	
na niekorzyść	w części	co do kary	
			co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	5	

Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej E. J. adw. I. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Brak uznania oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego czynu w okresie od stycznia 2004 r. do lutego 2012 r., brak uznania oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego czynu co do pokrzywdzonej R. J., orzeczenie o karze, środkach karnych i środku kompensacyjnym na rzecz oskarżycielki posiłkowej		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	w całości		
na korzyść		co do winy	
na niekorzyść	w części	co do kary	
			co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	